

Het Boek Daniël - Nummer Honderdveertien

De Laatste Generatie: Onthulling van Ezechiëls profetische vervulling en de verzegeling van de 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-03

De generatie die getuige was van de komst van het derde wee, op 11 september 2001, is de laatste generatie van de geschiedenis der aarde. De passage uit Ezechiël die deze waarheid bevestigt, werd door de Millerieten begrepen als rechtstreeks verbonden met de gelijkenis van de tien maagden, en derhalve met Habakuk hoofdstuk twee. In die geschiedenis stond het visioen van Habakuk hoofdstuk twee, dat „niet langer zou dralen”, en dat op 22 oktober 1844 werd vervuld, model voor de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. Maar Ezechiëls voorspelling van het visioen dat niet langer zou worden uitgesteld, wordt volmaakt vervuld in de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, die begon met de komst van het derde wee, op 11 september 2001.

En het woord des Heren kwam tot mij, zeggende: Mensenkind, wat is dat voor een spreekwoord dat gij in het land van Israël hebt, zeggende: De dagen worden verlengd, en elk gezicht faalt? Zeg hun daarom: Zo zegt de Heere Heere; Ik zal dit spreekwoord doen ophouden, en zij zullen het in Israël niet meer als spreekwoord gebruiken; maar zeg tot hen: De dagen zijn nabij, en de vervulling van elk gezicht. Want er zal geen enkel ijdel gezicht noch vleierende waarzeggerij meer zijn binnen het huis van Israël. Want Ik ben de Heere: Ik zal spreken, en het woord dat Ik zal spreken, zal geschieden; het zal niet langer worden uitgesteld; want in uw dagen, o wederspanning huis, zal Ik het woord spreken en het volbrengen, spreekt de Heere Heere. Wederom kwam het woord des Heren tot mij, zeggende: Mensenkind, zie, die van het huis van Israël zeggen: Het gezicht dat hij ziet, is voor vele dagen die nog komen moeten, en hij profeteert van tijden die verre zijn. Daarom zeg tot hen: Zo zegt de Heere Heere; Geen van Mijn woorden zal nog langer worden uitgesteld, maar het woord dat Ik gesproken heb, zal volbracht worden, spreekt de Heere Heere. Ezechiël 12:21–28.

Alle profeten spreken over de laatste dagen, en het „valse gezicht” en de „vleierende waarzeggerij” „in het huis Israëls” is de vervalste late regen, een boodschap van „vrede en veiligheid”, die betoogt dat „het gezicht dat hij ziet voor vele dagen is, en hij profeteert van tijden die ver weg zijn.” Dit is het „twistgeding” van Habakuk, want zij die het „valse gezicht” brengen, redetwisten tegen „het gezicht dat hij ziet”. Zij beweren dat „Het gezicht dat hij ziet voor vele dagen is, en hij profeteert van tijden die ver weg zijn.” De boodschappers van de boodschap van vrede en veiligheid beweren: „de dagen worden verlengd, en elk gezicht faalt,” want heeft hij tenslotte niet 18 juli 2020 voorspeld? De boodschappers van het „valse gezicht” worden door Ezechiël ook in de eerste twee verzen van het hoofdstuk geïdentificeerd.

Het woord des HEEREN kwam ook tot mij, zeggende: Mensenkind, gij woont te midden van een wederspanning huis, dat ogen heeft om te zien en niet ziet, dat oren heeft om te horen en

niet hoort; want zij zijn een wederspanning huis. Ezechiël 12:1, 2.

De profeten stemmen allen met elkaar overeen en spreken allen over de laatste dagen; en toen Christus zich in de geschiedenis van Zijn bediening richtte tot de haarklovede Joden, citeerde Hij Jesaja om die haarklovede Joden, die toen van God werden verstoten, aan te duiden als mensen die ogen hebben om te zien, maar niet zien, en oren hebben om te horen, maar niet horen. Nu, evenals toen, richt Ezechiël zich tot de spotters van het Laodiceaanse Adventisme, de haarklovede Joden van onze tijd, die een boodschap van vrede en veiligheid voorstellen in tegenstelling tot de boodschap van de late regen. Jezus werd geleid door de regels die Hij in Zijn Woord heeft neergelegd, zodat ook Zijn voorzeggingen zich op de laatste dagen richten, en wel specifiek dan op de dagen waarin Hij zich tot de haarklovede Joden richtte.

Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen, noch ook verstaan. En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien en geenszins bemerken. Want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren horen zwaar, en hun ogen hebben zij gesloten; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen. Maar zalig zijn uw ogen, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen. Want voorwaar, Ik zeg u, dat vele profeten en rechtvaardigen begeerd hebben te zien hetgeen gij ziet, en het niet hebben gezien; en te horen hetgeen gij hoort, en het niet hebben gehoord. Mattheüs 13:13–17.

Het verschijnsel van een volk dat wel hoort, maar niet hoort, en wel ziet, maar niet ziet, is het kenmerk van een voormalig volk van God dat bezig is voorbijgegaan te worden. Dat profetische verschijnsel is een vervulling van Jesaja's profetie over een dergelijke situatie. Zoals bij alle profeten spreekt Jesaja, samen met Christus, over de laatste dagen.

In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik ook de Heere, zittende op een troon, hoog en verheven, en de zomen van Zijn gewaad vervulden de tempel. Serafs stonden boven Hem; ieder had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn aangezicht, en met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij. En de een riep tot de ander en zei: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de heerscharen; de ganse aarde is vol van Zijn heerlijkheid. En de dorpelposten bewogen door de stem van hem die riep, en het huis werd vervuld met rook. Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! omdat ik een man van onreine lippen ben, en ik woon te midden van een volk met onreine lippen; want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE van de heerscharen, gezien. Toen vloog een van de serafs naar mij toe, met een gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het altaar genomen had. En hij legde die op mijn mond en zei: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; zo is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend. Daarna hoorde ik de stem van de Heere, Die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij. En Hij zei: Ga, en zeg tot dit volk: Hoort aldoor, maar verstaat niet; en ziet aldoor, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet, maak hun oren zwaar en sluit hun ogen; opdat het niet met zijn ogen ziet, en met zijn oren hoort, en met zijn hart verstaat, en zich bekeert, en genezen wordt. Jesaja 6:1–10.

Jesaja, Ezechiël en Christus vertegenwoordigen allen hen die in de laatste dagen worden verzegeld, tijdens de late regen, wanneer de ware en valse boodschap van de late regen wordt bediscussieerd, ter vervulling van Habakuk hoofdstuk twee. Volgens Jezus zien de rechtvaardigen in de tijdsperiode waarin dit wordt vervuld de gelijkenissen, hetgeen een symbool van profetie is. De „wijzen” verstaan de profetische boodschap van de late regen, maar zij die door de kibbelende Joden worden voorgesteld, zien noch horen; en volgens Ezechiël brengen zij een boodschap van vrede en veiligheid en betogen zij dat de vervulling van de voorzeggingen nog ver in de toekomst ligt. Zij ontkennen de voorzeggingen niet; de kibbelende Joden betuigden lippendienst aan de voorzegging van de komende Messias; maar zij plaatsten de gebeurtenis eenvoudigweg in de verre toekomst. Toch sprak Jezus een zegen uit over hen die de profetische boodschap van hun tijd zouden „zien”.

In Christus' dagen was het de boodschap die bij Zijn doop kwam, toen de Heilige Geest nederdaalde. De nederdaling van de Heilige Geest bij Zijn doop was een voorafschaduwing van de nederdaling van de engel van Openbaring tien op 11 augustus 1840. De goddelijke nederdaling in elk van beide geschiedenissen markeerde de komst van de tegenwoordige-waarheidsboodschap van dat tijdperk; voor Jezus was het de boodschap van Zijn dood en opstanding, zoals voorgesteld door Zijn doop. Voor de Millerieten was het de boodschap van de islam van het eerste en tweede wee, die de beproevende boodschap van de tijdprofetie bevestigde. Beide geschiedenissen stemmen overeen met de komst van de beproevende boodschap van de late regen op 11 september 2001. Daarom tekent Zuster White het volgende op:

„Alle boodschappen die van 1840–1844 werden gegeven, moeten nu met kracht worden gebracht, want er zijn velen die hun houvast hebben verloren. De boodschappen moeten naar alle kerken uitgaan.”

“Christus zei: ‘Zalig zijn uw ogen, omdat zij zien; en uw oren, omdat zij horen. Want voorwaar, Ik zeg u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien hetgeen gij ziet, en het niet hebben gezien; en te horen hetgeen gij hoort, en het niet hebben gehoord’ [Mattheüs 13:16, 17]. Zalig zijn de ogen die de dingen hebben gezien die in 1843 en 1844 werden gezien.

“De boodschap werd gegeven. En er behoort geen uitstel te zijn in het herhalen van de boodschap, want de tekenen der tijden gaan in vervulling; het afsluitende werk moet worden gedaan. Een groot werk zal in korte tijd worden verricht. Weldra zal naar Gods beschikking een boodschap worden gegeven die zal aanzwellen tot een luide roep. Dan zal Daniël opstaan in zijn erfdeel, om zijn getuigenis te geven.

„De aandacht van onze gemeenten moet worden gewekt. Wij staan aan de grenzen van de grootste gebeurtenis in de geschiedenis van de wereld, en Satan mag geen macht hebben over het volk van God om hen te doen slapen. Het pausdom zal in zijn macht verschijnen. Allen moeten nu ontwaken en de Schriften onderzoeken, want God zal aan Zijn getrouwen bekendmaken wat er in de laatste tijd zal zijn. Het woord des Heeren moet in kracht tot Zijn volk komen....”

„Dit is wat mij is voorgehouden—dat wij slapen en de tijd van onze bezoeking niet kennen. Maar indien wij ons voor God vernederen en Hem met ons gehele hart zoeken, zal Hij Zich door ons laten vinden.” Manuscript Releases, deel 21, 436–438.

De boodschap die is voorgesteld in de tegenwoordige-waarheidsboodschap van de Messias in de geschiedenis van Christus, en in de tegenwoordige-waarheidsboodschap van 1840 tot 1844, wijst vooruit naar de laatste dagen, wanneer de Milleritische boodschap wordt herhaald. Degenen die in de geschiedenissen worden voorgesteld als niet in staat om te “zien en horen”, “kennen de tijd van hun bezoeking niet”. Wanneer Jesaja de eerste verwijzing geeft naar de boodschappers van de vervalste boodschap van de late regen, die zien, maar niet zien, markeert hij de tijd waarop deze periode begint, de periode waarvan zuster White zei: “een door God bepaalde boodschap die zal aanzwellen tot een luide roep.” “Door God bepaald” duidt op een specifieke tijd waarop de boodschap zou komen, en in vers drie van Jesaja hoofdstuk zes bepaalt Jesaja die tijd nauwkeurig.

En de een riep tot de ander en zei: Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heerscharen; de ganse aarde is vol van Zijn heerlijkheid. Jesaja 6:3.

Zuster White geeft aan dat, wanneer de engelen elkaar toeroepen: „Heilig, Heilig, Heilig” in de passage waarin Jesaja hen voorstelt die ogen hebben, die zien, maar niet zien, dit op 11 september 2001 in vervulling gaat.

“Wanneer zij [de engelen] de toekomst zien, wanneer de gehele aarde vervuld zal zijn van Zijn heerlijkheid, wordt het triomferende loflied van de een op de ander in welluidende zang weerklonken: ‘Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heerscharen.’ Zij zijn ten volle tevreden God te verheerlijken; en in Zijn tegenwoordigheid, onder de glimlach van Zijn goedkeuring, verlangen zij naar niets meer. In het dragen van Zijn beeld, in het verrichten van Zijn dienst en in het aanbidden van Hem, wordt hun hoogste eerezucht ten volle verwezenlijkt.” Review and Herald, 22 december 1896.

Op 11 september 2001 begon de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, en de late regen begon te sprenkelen, en Habakuks twistgesprek begon terwijl de gelijkenis van de tien maagden werd herhaald. Op dat moment vond Ezechiëls profetie haar volmaakte vervulling. Het profetische Woord zal niet langer worden uitgesteld, en de generatie die getuige was van 11 september 2001 is de laatste generatie van planeet aarde, want het visioen aan het einde van het adventisme kondigt de sluiting van de genadetijd aan bij de tweede komst van Christus. Een tweede getuige van dit feit wordt gevonden in het boek Lukas, hoofdstuk eenentwintig.

Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat alles vervuld zal zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. Lukas 21:32, 33.

In Lucas hoofdstuk eenentwintig identificeert Jezus de laatste generatie van de geschiedenis der aarde. Zojuist heeft Hij een overzicht gegeven van een voortschrijdende geschiedenis, vanaf de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70, helemaal door tot aan de Milleritische geschiedenis. Vervolgens treedt Hij uit het relaas van het rechtstreeks aanduiden van de profetische geschiedenis en geeft Hij een gelijkenis die eenvoudigweg de door Hem gepresenteerde profetische

geschiedenis herhaalt en nader uitwerkt. Aldus verschaft Hij twee interne getuigen van hetzelfde relaas, en Hij besloot met te identificeren dat de “generatie” die getuige was van deze gebeurtenissen, zou leven tot aan Zijn wederkomst, en zo identificeerde Hij in de context de generatie die wordt voorgesteld door de honderdvierenveertigduizend.

De geschiedenis van de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend betreft de laatste generatie, en zij smaken de dood niet, hoewel zij leven in de tijd waarin hemel en aarde voorbijgaan.

Maar de dag des Heren zal komen als een dief in de nacht, waarin de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen brandende zullen vergaan, en ook de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden. Daar dan al deze dingen zullen vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heilige wandel en godsvrucht, verwachtende en verhaastende de komst van de dag Gods, waarin de hemelen, door vuur ontstoken, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen smelten? 2 Petrus 3:10–12.

De tweede komst van Christus werd uitgebeeld bij de verheerlijking van Christus.

„Mozes op de berg der verheerlijking was een getuige van Christus’ overwinning over zonde en dood. Hij vertegenwoordigde hen die uit het graf zullen voortkomen bij de opstanding der rechtvaardigen. Elia, die zonder de dood te zien naar de hemel was opgenomen, vertegenwoordigde hen die bij Christus’ wederkomst levend op de aarde zullen zijn, en die ‘in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin’ zullen worden ‘veranderd’; wanneer ‘dit sterfelijke onsterfelijkheid moet aandoen’ en ‘dit vergankelijke onvergankelijkheid moet aandoen’. 1 Korinthe 15:51–53. Jezus was bekleed met het licht des hemels, zoals Hij zal verschijnen wanneer Hij ‘ten tweeden male zonder zonde gezien [zal] worden door hen, die Hem verwachten tot zaligheid’. Want Hij zal komen ‘in de heerlijkheid van Zijn Vader met de heilige engelen’. Hebréeën 9:28; Markus 8:38. De belofte van de Heiland aan de discipelen werd nu vervuld. Op de berg werd het toekomstige koninkrijk der heerlijkheid in het klein voorgesteld,—Christus de Koning, Mozes als vertegenwoordiger van de opgewekte heiligen, en Elia van hen die zonder de dood te zien opgenomen zijn.” *The Desire of Ages*, 421.

Elia, die niet stierf, vertegenwoordigt de honderdvierenveertigduizend die niet sterven, en Mozes vertegenwoordigt hen die wel sterven. In de laatste dagen worden deze twee groepen in Openbaring hoofdstuk zeven voorgesteld als de honderdvierenveertigduizend en de grote schare. Wanneer het vijfde zegel in Openbaring hoofdstuk zes wordt geopend, worden hun die gedurende de Donkere Middeleeuwen door het pausdom zijn vermoord, witte gewaden gegeven.

“En toen Het het vijfde zegel had geopend, zag ik onder het altaar de zielen van hen die gedood waren om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden vastgehouden; en zij riepen met luide stem, zeggende: Hoe lang, o Heere, Heilig en Waarachtig, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werden witte gewaden gegeven [Zij werden rein en heilig verklaard]; en tot hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd zouden rusten, totdat ook hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij, voltallig zouden zijn’ [Openbaring 6:9–11]. Hier werden aan Johannes

taferelen getoond die niet in werkelijkheid waren, maar datgene wat in een toekomstige tijdsperiode zou zijn.” Manuscript Releases, deel 20, 197.

De martelaren vragen wanneer God hun moord zou wreken. Een martelaar bezat het geloof van Jezus voordat hij werd vermoord, want het was juist de openbaring van datzelfde geloof die het pausdom ertoe bracht hem te vermoorden. Witte gewaden vertegenwoordigen de gerechtigheid van Christus, maar de witte gewaden die aan deze zielen, die waren vermoord, werden gegeven, werden hun na hun martelaarschap gegeven. De gewaden zijn een symbool van martelaarschap, niet eenvoudigweg van de gerechtigheid van Christus. Een martelaar heeft het gewaad van Christus’ gerechtigheid voordat hij wordt vermoord. De grote schare in Openbaring zeven ontvangt witte gewaden en vertegenwoordigt aldus hen die sterven tijdens het komende bloedbad van de zondagswet. Zo worden de honderd vierenveertigduizend door Elia voorgesteld en de getrouwen die in de Heer sterven door Mozes op de berg der verheerlijking.

De honderdvierenveertigduizend zijn de generatie die niet sterft, en zij zijn de generatie waarop Christus doelt, die in leven is wanneer de hemel en de aarde voorbijgaan in Lukas hoofdstuk eenentwintig.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„De moord op Abel was het eerste voorbeeld van de vijandschap waarvan God had verklaard dat zij zou bestaan tussen de slang en het zaad van de vrouw—tussen Satan en zijn onderdanen, en Christus en Zijn volgelingen. Door de zonde van de mens had Satan de heerschappij over het menselijk geslacht verkregen, maar Christus zou hen in staat stellen zijn juk af te werpen. Telkens wanneer een ziel, door het geloof in het Lam Gods, de dienst van de zonde verzaakt, wordt Satans toorn ontstoken. Het heilige leven van Abel getuigde tegen Satans bewering dat het voor de mens onmogelijk is Gods wet te houden. Toen Kaïn, gedreven door de geest van de boze, zag dat hij Abel niet kon beheersen, werd hij zó vertoornd dat hij hem van het leven beroofde. En overal waar er mensen zijn die zullen opstaan ter rechtvaardiging van de gerechtigheid van de wet van God, zal dezelfde geest zich tegen hen openbaren. Het is de geest die door alle eeuwen heen voor de discipelen van Christus de paal heeft opgericht en de brandstapel heeft ontstoken. Maar de wreedheden die op de volgelingen van Jezus worden gestapeld, worden ingegeven door Satan en zijn legermachten, omdat zij hem niet kunnen dwingen zich aan hun heerschappij te onderwerpen. Het is de woede van een overwonnen vijand. Iedere martelaar van Jezus is als overwinnaar gestorven. De profeet zegt: „Zij hebben hem [‘de oude slang, genaamd duivel en Satan’] overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis; en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.” Openbaring 12:11, 9.” Patriarchen en Profeten, 77.